

5 Απριλίου, 1996

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ,
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ/στές]

VASILIKO CEMENT WORKS LIMITED,

Εφεσείοντες - Εναγόμενοι,

v.

WORLD TIDE SHIPPING CORPORATION,

Εφεσβλήτων - Εναγόντων,

ΚΑΙ

WORLD TIDE SHIPPING CORPORATION,

Εφεσείοντες - Ενάγοντες,

v.

VASSILIKO CEMENT WORKS LIMITED,

Εφεσβλήτων - Εναγομένων.

(Πολιτικές Εφέσεις Αρ. 7727, 7731)

Βάση αγωγής — Επέκταση βάσης αγωγής — Βάση αγωγής όπως καθορίζεται στο γενικά οπισθογραφημένο κλητήριο, δεν είναι δυνατό να επεκταθεί με προσθήκη νέας στην έκθεση απαιτήσεως ή αναφορά.

- 5 *Δικαστική απόφαση — Αιτιολογία — Γνωρίσματα δέουσας αιτιολογίας — Έκταση αιτιολογίας — Ανάλυση μαρτυρίας, δεν περιλαμβάνει κατ' ανάγκην συζήτηση κάθε πτυχής της με την εξωτερική των επιμέρους συλλογισμών του Δικαστηρίου.*
- 10 *Τόκος — Προσδιορισμός ποσού αποζημιώσεων από τους διαδίκους — Επιδόση τόκου από της απόφασης και όχι της καταχώρισης της αγωγής, κρίθηκε ορθή.*

Οι ενάγοντες, συμφώνησαν με τους εναγόμενους να μεταφέρουν

διά θαλάσσης φορτία τιμέντου από την Κύπρο στη Νιγηρία μέσα σε συγκεκριμένη χρονική περίοδο. Μεταφέρθηκε μέρος μόνο του φορτίου. Με αγωγή τους σε γενικά οπισθογραφημένο κλητήριο ζήτησαν μη πληρωθέντα ναύλο και αποζημιώσεις για σταλίες. Ταυτόχρονα επιφύλαξαν το δικαίωμά τους για άλλες απαιτήσεις και με την αναφορά (petition) διεκδίκησαν και αποζημιώσεις για ισχυριζόμενη άρνηση των εναγομένων να αποδεχθούν τη μεταφορά και της υπόλοιπης ποσότητας. 5

Οι εναγόμενοι, με την υπεράσπισή τους, αρνήθηκαν τον ισχυρισμό και αξίωσαν αποζημιώσεις για παράλειψη των εναγόντων να διαθέσουν κατάλληλα πλοία για τη μεταφορά. 10

Το Δικαστήριο, θεώρησε ότι η πρόσθετη αξίωση των εναγόντων, δεν μπορούσε να προωθηθεί διότι αποτελούσε νέα, ξεχωριστή αιτία αγωγής που δεν μπορούσε να προωθηθεί αφού δεν εκαλύπτετο από τη γενική οπισθογράφηση. 15

Οι ενάγοντες και οι εναγόμενοι εφεισίβαλαν την απόφαση. 20

Με την έφεσή τους, οι ενάγοντες παραπονέθηκαν ότι εσφαλμένα το Δικαστήριο διέγραψε την πρόσθετη απαίτησή τους που συμπεριλήφθηκε στην αναφορά και ότι τόκος σχετικά με τις αποζημιώσεις για σταλίες, επιδικάστηκε από της απόφασης και όχι από της καταχώρισης της αγωγής. Οι εναγόμενοι, με τη δική τους έφεση στράφηκαν εναντίον του ευρήματος ότι οι ενάγοντες είχαν προσφέρει κατά τρόπο ικανοποιητικό πλοία για τη μεταφορά της υπόλοιπης ποσότητας τιμέντου και το πρόσβαλαν σαν ανατιολόγητο. 25

Αποφασίστηκε ότι: 30

(1) Η επέκταση της βάσης της αγωγής, όπως διατυπώθηκε στο γενικά οπισθογραφημένο κλητήριο, με την προσθήκη νέας αιτίας αγωγής στην αναφορά (petition), δεν ήταν επιτρεπτή. 35

(2) Ορθά το Δικαστήριο επεδίκασε τόκο από της απόφασης, αφού οι διάδικοι καθόρισαν την αποζημίωση σε συγκεκριμένο ποσό. 40

(3) Το εύρημα του Δικαστηρίου ότι οι ενάγοντες είχαν προσφέρει κατά τρόπο ικανοποιητικό πλοία για τη μεταφορά, ήταν αιτιολογημένο αφού υπήρξε σαφής και συγκεκριμένη επισήμανση του αποδεικτικού υλικού το οποίο κρίθηκε από το Δικαστήριο ικανό για τη στήριξή του και δόθηκε εξήγηση για την 40

κρίση αυτή.

Οι εφέσεις απορρίφθηκαν χωρίς διαταγή για έξοδα.

5

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Cave v. Crew 62 L.R. 530,

10 *United Telephone Co. Ltd v. Tasker Sons and Co.* 59 L.T. 852,

Νεάρχου v. Χριστοδούλου (1961) Α.Α.Δ. 61,

Graff Estates v. Rimrose Sewerage Board [1953] 2 All E.R. 631,

15

Brickfield Properties Ltd v. Newton [1971] 1 W.L.R. 862,

Pioneer Candy Ltd v. Tryfon and Sons (1981) 1 C.L.R. 540.

20 Έφεση.

Έφεση από τους ενάγοντες κατά της απόφασης Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου (Σαββίδης, Δ.) που δόθηκε στις 23 Αυγούστου 1988 (Αρ. Αγωγής Ναυτοδικείου 64/75) με την οποία απορρίφθηκε μέρος των αξιώσεων των εναγόντων και καθ' ολοκληρίαν η ανταπαιτήση των εναγομένων.

25

Π. Αγγελίδης, για τους Εφεσείοντες στην Πολ. Έφεση Αρ. 7727.

30 Γ. Μιχαηλίδης, για τους Εφεσίβλητους.

Γ. Μιχαηλίδης, για τους Εφεσείοντες στην Πολ. Έφεση Αρ. 7731.

Π. Αγγελίδης, για τους Εφεσίβλητους.

35

Cur. adv. vult.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Νικολάου, Δ.

40

ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ.: Κατόπιν συνεκδίκασης της απαίτησης και της ανταπαιτήσης σε αγωγή Ναυτοδικείου, εκδόθηκε απόφαση με την οποία οι ενάγοντες πέτυχαν σε μόνο μερικές από τις αξιώσεις τους ενώ η ανταπαιτήση των εναγομένων απορρίφθηκε καθ' ολοκληρίαν.

Η έφεση των εναγόντων στρέφεται εναντίον της απόρριψης με-
ρους των αξιώσεών τους. Η δε έφεση των εναγομένων, όπως πε-
ριορίστηκε κατά την ενώπιόν μας ακρόαση, στρέφεται εναντίον της
απόρριψης μόνο ενός στοιχείου της ανταπαίτησης. Οι εφέσεις συ-
ζητήθηκαν μαζί. Θα ασχοληθούμε όμως με την κάθε μια ξεχωριστά, 5
αρχίζοντας με εκείνη των εναγόντων, αφού πρώτα προβούμε σε μια
σκιαγράφηση του πεδίου της αντιδικίας στην περιορισμένη έκταση
που εδώ ενδιαφέρει.

Οι ενάγοντες ως μεταφορείς δια θαλάσσης και οι εναγόμενοι ως 10
εξαγωγείς τσιμέντου συμφώνησαν όπως, εντός συγκεκριμένης πε-
ριοδού, μεταφερθεί στη Νιγηρία ποσότητα τσιμέντου. Μέρος της
ποσότητας μεταφέρθηκε. Σε σχέση με αυτό ανέκυψε θέμα πληρωμής
αποζημιώσεων για σταλίες. Για το υπόλοιπο μέρος δεν κατέστη δυ-
νατή η μεταφορά. Σε σχέση με εκείνο, η κάθε πλευρά καταλογίζει 15
ευθύνη στην άλλη. Με το γενικά οπισθογραφημένο κλητήριο ένταλ-
μα οι ενάγοντες αξίωναν μή πληρωθέντα ναύλο και αποζημιώσεις
για σταλίες. Συνάμα επιφύλασσαν το δικαίωμά τους για άλλες
απαιτήσεις. Ωστόσο, με την αναφορά (petition) διεκδίκησαν και
αποζημιώσεις για ισχυριζόμενη άρνηση των εναγομένων να αποδε- 20
χθούν τη μεταφορά και της υπόλοιπης ποσότητας. Οι εναγόμενοι
με την υπεράσπισή τους απέκρουσαν αυτό τον ισχυρισμό. Και με
ανταπαίτηση πρόβαλαν, αξιώνοντας αποζημιώσεις, ότι η μη μετα-
φορά της υπόλοιπης ποσότητας οφειλόταν σε παράλειψη των ενα- 25
γόντων να προσφέρουν προς τούτο κατάλληλα πλοία με χρονικές
δυνατότητες που θα καθιστούσαν εφικτή τη φόρτωση. Δεν προσέ-
βαλαν όμως τη συμπερίληψη στην αναφορά της εν λόγω πρόσθετης
αξίωσης των εναγόντων. Εν τούτοις, στο στάδιο έκδοσης της από-
φασης, το δικαστήριο θεώρησε ότι η πρόσθετη αξίωση των εναγόν- 30
των δεν μπορούσε να προωθηθεί διότι αποτελούσε νέα, ξεχωριστή
αιτία αγωγής που δεν είχε θέση σε εκείνη τη διαδικασία εφόσον δεν
εκαλύπτετο από τη γενική οπισθογράφηση. Συνεπώς τη διέγραψε,
αφήνοντας τους ενάγοντες ελεύθερους να κινήσουν επ' αυτής, εάν
το επιθυμούσαν, νέα αγωγή. Ας δούμε λοιπόν τώρα τις εφέσεις μια 35
προς μια.

Η ΕΦΕΣΗ ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ: Σε αυτή, οι εφεσεσιόντες παρα-
πονούνται για το ότι (α) διαγράφηκε η πρόσθετη αξίωση που συ-
μπεριλήφθηκε στην αναφορά και (β) τόκος σχετικά με τις αποζη- 40
μιώσεις για σταλίες επιδικάστηκε όχι από την καταχώριση, τουλά-
χιστον, της αγωγής αλλά από την έκδοση της απόφασης.

Ως προς το πρώτο θέμα, ο συνήγορος των εφεσειόντων ο οποί-
ος δεν αμφισβήτησε ότι η νέα αξίωση αφορούσε σε νέα αιτία αγω-

γής, υπέβαλε ότι επιτρέπεται η επέκταση στην αναφορά και σε αιτία αγωγής που δεν περιέχεται στη γενική οπισθογράφηση. Και τούτο δυνάμει της Δ.20 Κ.1Α που έχει ως εξής:

5 “Ο.20 r.1Α: Whenever a statement of claim is delivered the plaintiff may therein alter, modify, or extend his claim without any amendment of the indorsement of the writ.”

10 Το δικαστήριο έκρινε, κατόπιν εξέτασης του εν λόγω κανονισμού υπό το φως της Αγγλικής πρακτικής σε σχέση με την παλαιότερα πανομοιότυπη Αγγλική Ο.20 r.4 και των αποφάσεων *Cave v. Crew* 62 L.R. 530 και *United Telephone Co. Ltd. v. Tasker Sons and Co.*, 59 L.T. 852, τις οποίες συζήτησε, ότι η εν λόγω πρόνοια δεν επέτρεπε την εισαγωγή νέας αιτίας αγωγής. Ωστόσο, σε απόσπασμα της 15 Αγγλικής Ετήσιας Πρακτικής του 1960, το οποίο το δικαστήριο παρέθεσε στην απόφασή του, αναφέρονται τα εξής, με δική μας υπογράμμιση.

20 “Hence the plaintiff is permitted in his subsequent statement of claim, to alter, modify or extend his original claim to any extent, and to claim further or other relief, without amending his writ (*Large v. Large* [1877] W.N. 198; *Johnson v. Palmer*, 4 C.P.D. 258); provided he does not completely change the cause of action indorsed on the writ without amending the latter (*Cave v. Crew*, 62 25 L.J. Ch. 530; *Ker v. Williams*, 30 S.J. 238); or introduce an entirely new and additional cause of action which cannot be conveniently tried with the original claim (*United Telephone Co. v. Tasker*, 59 L.T. 852).”

30 Ο συνήγορος των εφεσεϊόντων επικαλέστηκε το υπογραμμισμένο μέρος του αποσπάσματος σύμφωνα με το οποίο ελλείπει η δυνατότητα για επέκταση μόνο εφόσον εισάγεται “μια εντελώς νέα και πρόσθετη αιτία αγωγής η οποία δεν μπορεί ευχερώς να εκδικαστεί με την αρχική απαίτηση”. Το δικαστήριο δεν σχολίασε αυτή την άποψη. 35 Καθώς φαίνεται, ως αυθεντία αναφέρεται η *United Telephone Co. Ltd.* (ανωτέρω). Ο τρόπος με τον οποίο διατυπώνεται η άποψη είναι νομίζουμε ατυχής διότι παρέχει έδαφος για την πρόσδοση διττής έννοιας. Μπορεί να σημαίνει είτε ότι δεν επιτρέπεται μια εντελώς νέα και πρόσθετη αιτία αγωγής διότι αυτή δεν μπορεί ευχερώς να εκδικαστεί με ό,τι εξετέθη στη γενική οπισθογράφηση, είτε ότι 40 επιτρέπεται ακόμα και μια εντελώς νέα και πρόσθετη αιτία αγωγής υπό τον όρο όμως ότι θα καθίσταται ευχερής η εκδίκασή της με την αρχική απαίτηση. Είναι προφανές ότι ο συνήγορος των εφεσεϊόντων προσέγγισε τη διατυπωθείσα άποψη με τη δεύτερη έννοια δε-

δομένου ότι η πρώτη καταφανώς δεν υποστηρίζει τη θέση του. Εισηγήθηκε συναφώς ότι στην προκείμενη περίπτωση η νέα αιτία αγωγής όχι μόνο μπορούσε ευχερώς να εκδικαστεί με ό,τι είχε προηγουμένως τεθεί, αλλά και συνεκδικάστηκε με ό,τι σχετικά είχε προβληθεί στην ανταπαίτηση. Οπότε δεν edικαιολογείτο η εκ των υστέρων διαγραφή, όταν μάλιστα δεν είχε ζητηθεί από τους εφεσίβλητους. 5

Παρατηρούμε εν πρώτοις ότι η *United Telephone Co. Ltd.* (ανωτέρω) στην οποία αποδίδεται η εν λόγω άποψη, δεν τη δικαιώνει αν στην άποψη αποδοθεί ως ορθή η δεύτερη έννοια που αναφέραμε. Σε εκείνη την υπόθεση αποφασίστηκε η διαγραφή για τρεις χωριστούς λόγους, που ήταν: 10

“ - - first, because I think that to try that issue together with the infringement issue and the issue on the validity of the patent would be embarrassing; secondly, because it is not justified by the writ, which does not mention any such cause of action at all; and thirdly, because under order 18, in my opinion, the court has power to do this. The plaintiff may, if he pleases, bring an action on that head, a separate action.” 15 20

Βλέπουμε λοιπόν ότι ένας από τους λόγους - ο δεύτερος - ήταν ότι η αιτία αγωγής, για την οποία γινόταν λόγος, δεν εκτίθετο στη γενική οπισθογράφηση. Οι συνήγοροι δεν μας παρέπεμψαν σε άλλες αποφάσεις. Ωστόσο διερευνήσαμε το θέμα περαιτέρω. Υπάρχει εν προκειμένω η απόφαση του εφετείου στη *Νεάργου v. Θεοδούλου* (1961) Α.Α.Δ. 61. Εκεί επικροτήθηκε το περιεχόμενο αποσπάσματος από το σύγγραμμα Halsbury's Laws of England 3η έκδοση, τόμος 30, παρ. 67, το οποίο είναι παρόμοιο με εκείνο στην Ετήσια Αγγλική Πρακτική του 1960. Το παραθέσαμε ανωτέρω. Η κατάληξη στην υπόθεση ήταν ότι δεν επιτράπηκε η επέκταση διότι θεωρήθηκε πως επρόκειτο για αιτία αγωγής εντελώς διαφορετική από ό,τι εκτίθετο στη γενική οπισθογράφηση. Όμως η πτυχή που εδώ ενδιαφέρει δεν συζητήθηκε και παρέμεινε αναπάντητη. Γι' αυτό η εν λόγω απόφαση δεν μας φαίνεται να παρέχει σαφή καθοδήγηση. 25 30 35

Χρήσιμη για την ερμηνεία της Δ.20 κ.1Α είναι η *Graff Estates v. Rimrose Sewerage Board* [1953] 2 All E.R. 631. Υπογραμμίστηκε εκεί ότι το θέμα πρέπει να αντικρύζεται υπό το φως των διατάξεων που καθορίζουν τα στοιχεία εκείνα που προσδίδουν πληρότητα στις γενικές οπισθογραφήσεις. Πρόκειται για διατάξεις που στα ουσιαστικά είναι πανομοιότυπες με τη δική μας Δ.2 κ.3. Προβλέπεται ότι στη γενική οπισθογράφηση το κλητήριο ένταλμα πρέπει να περιέχει “a statement of the nature of the claim made or of the relief or remedy 40

required in the action but it shall not be essential to set forth in such endorsement the precise ground of complaint or the precise remedy or relief to which the plaintiff considers himself entitled."

- 5 Στην εν λόγω απόφαση επισημάνθηκε, με αναφορά προς τα ανωτέρω, ότι δεν απαιτείται στη γενική οπισθογράφηση η εξειδίκευση αιτίας αγωγής. Ως εκ τούτου, ό,τι εκεί εκτίθεται υπό μορφή πυρήνα, μπορεί στην έκθεση αιτήσεως να προσλάβει, δυνάμει της Ο.20 Γ.4, επεκτάσεις οι οποίες να αναλύονται σε διάφορες αιτίες αγωγής με
- 10 ρητή μάλιστα εξειδίκευσή τους. Ωστόσο, η επέκταση δεν μπορούσε να περιλαμβάνει νέα αιτία αγωγής, δηλαδή αιτία η οποία δεν απέρρεε από ό,τι είχε διατυπωθεί ως πυρήνας της γενικής οπισθογράφησης. Αυτή η προσέγγισή μας φαίνεται ορθή. Ας σημειωθεί συναφώς ότι η αγγλική Ο.20 Γ.4 - που είναι, καθώς είπαμε, πανομοιότυπη με
- 15 τη δική μας Δ.20 κ.1Α - τροποποιήθηκε μεταγενέστερα ώστε αυτή η ερμηνεία να καθίσταται πρόδηλη αλλά και να διευκρινίζεται ότι όπου στη γενική οπισθογράφηση αναφέρεται συγκεκριμένη αιτία αγωγής, είναι δυνατό με την έκθεση αιτήσεως να γίνει επέκταση και σε άλλη ίσως στενότερη αιτία αγωγής, δεδομένου πάντοτε ότι προ-
- 20 κύπτει από τον πυρήνα που εκτίθεται στη γενική οπισθογράφηση: βλ. **Brickfield Properties Ltd., v. Newton** [1971] 1 W.L.R. 862 στη σελ. 870.

- Στην προκείμενη περίπτωση, η εισαχθείσα νέα αιτία αγωγής δεν
- 25 προέκυπτε από ό,τι εκτίθετο στη γενική οπισθογράφηση. Ως εκ τούτου δεν μπορούσε να προωθηθεί χωρίς τροποποίηση του κλητηρίου εντάλματος έτσι ώστε να καλύπτεται από την αγωγή. Τελικά, παρόλον που η συμπερίληψη δεν προσεβλήθη από την άλλη πλευρά, το δικαστήριο διατηρούσε τη δυνατότητα αυτεπαγγέλτως να αντιμετωπίσει το πρόβλημα με τον τρόπο που έπραξε. Επομένως οι εφεσεϊόντες δεν έχουν λόγο να παραπονούνται.
- 30

- Ως προς το δεύτερο θέμα, δηλαδή για τον τόκο, είναι σημαντικό το ότι η απόφαση στηρίχθηκε σε συμφωνία των μερών. Παρά τη
- 35 διαφορά στους αντίστοιχους ισχυρισμούς σε ό,τι αφορούσε το ύψος των αποζημιώσεων για σταλίες, τελικά, με κοινή δήλωση των συνηγόρων, η αποζημίωση καθορίστηκε σε συγκεκριμένο ποσό στο οποίο δικαιούνταν οι εφεσεϊόντες. Στη δήλωση δεν γινόταν μνεία για τους τόκους. Το δικαστήριο προέβη στην επιδίκαση αποζημίωσης στη βάση της κοινής δήλωσης. Θεώρησε ότι η δήλωση, έτσι όπως διατυπώθηκε, με την αποκρυστάλλωση συγκεκριμένου ποσού, εξαντλούσε το δικαίωμα των εφεσεϊόντων. Για αυτό και επιδίκασε τόκο μόνο από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης. Αυτή η αντί-
- 40 κρουση της κατάστασης ήταν, κατά την άποψή μας, εύλογη δεδομέ-

νου του τρόπου με τον οποίο οι συνήγοροι χειρίστηκαν το θέμα. Συνεπώς ούτε σε σχέση με αυτή την πτυχή δεν μπορούν να επιτύχουν οι εφεσείοντες.

Η ΕΦΕΣΗ ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ: Οι εδώ εφεσείοντες στρέφονται εναντίον του πρωτόδικου ευρήματος ότι οι εφεσίβλητοι είχαν προσφέρει κατά τρόπο ικανοποιητικό πλοία για τη μεταφορά της υπόλοιπης ποσότητας τσιμέντου. Υποβάλλουν ότι το εύρημα είναι ανατιολόγητο διότι το δικαστήριο στην απόφασή του στηρίχθηκε σε μόνο τα ανταλλαθέντα τηλετύπα χωρίς να αναφερθεί και στην επί του θέματος δοθείσα προφορική μαρτυρία. Καθώς ανέφερε ο συνήγορος, ακόμα και αν τα τηλετύπα κατέδειχναν "μονόδρομο", ακόμα και αν υποθεθεί ότι το δικαστήριο είχε κατά νου και την προφορική μαρτυρία, εν τούτοις δεν προέβη σε συσχετισμούς για να εξηγήσει την επιλογή του και την κατάληξη στην οποία ήχθη.

Στην απόφαση εξειδικεύθηκε η σημασία των τηλετύπων τα οποία θεωρήθηκαν ως σαφής δείκτης της πραγματικότητας. Επιπλέον όμως το δικαστήριο ανέφερε και ότι αποδέχεται την επί του θέματος μαρτυρία των εφεσιβλήτων. Δεν εξειδίκευσε το γιατί. Ωστόσο, προκύπτει από τα συμφραζόμενα ότι αυτό το έπραξε διότι θεώρησε πως εδικαιολογείτο από την εξ αντικειμένου εικόνα την οποία παρουσίαζαν τα τηλετύπα. Τα οποία όντως μιλούσαν με φωνή καθαρή. Και ήταν εύλογη αυτή η επιλογή.

Στην υπόθεση *Pioneer Candy Ltd. v. Tryfon and Sons* (1981) 1 C.L.R. 540, τέθηκαν ευσύνοπτα τα γνωρίσματα της δεόντως αιτιολογημένης απόφασης. Λέχθηκε ότι είναι: (α) ανάλυση της μαρτυρίας υπό το φως των επιδικίων θεμάτων· (β) διατύπωση συγκεκριμένων ευρημάτων· και (γ) σαφής δικαστική απόφαση. Η αιτιολόγηση, στην όποια συγκεκριμένη περίπτωση, συναρτάται με τις δικές της ανάγκες και λαμβάνει υπόψη τόσο τη φύση του θέματος όσο και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του επ' αυτού προσαχθέντος υλικού. Η έκταση την οποία πρέπει να προσλαμβάνει η ανάλυση ποικίλει. Ανάλυση της μαρτυρίας δεν σημαίνει απαραίτητα τη συζήτηση της κάθε πτυχής με την εξωτερίκευση των επί μέρους στοιχείων του συλλογισμού του δικαστηρίου όσο και αν αυτό θα μπορούσε ίσως να προσθέσει στην πειστικότητα της κατάληξης. Ωστόσο η γενική αναφορά στη μαρτυρία δεν είναι από μόνη της αρκετή: βλ. για παράδειγμα την *Ανδρέου v. Χριστοφόρου* (1991) 1 Α.Α.Δ. 828. Πρέπει να εξειδικεύονται και επί μέρους όψεις ή στοιχεία της, που να εξηγούν γιατί αποτέλεσαν το έρεισμα για την εν συνεχεία διατύπωση ευρήματος. Με άλλα λόγια, η έννοια της αιτιολόγησης σε ό,τι αφορά το στοιχείο της ανάλυσης δεν απαιτεί, όπως καταδείχνουν εναρ-

γέστατα οι αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, οτιδήποτε περισσότερο από την ιδιαίτερη επισήμανση του ερείσματος επί του οποίου τοποθετείται το εύρημα και το εν συνεχεία αποτέλεσμα. Στην προκείμενη περίπτωση υπήρξε σαφής και συγκεκριμένη επισήμανση του αποδεικτικού υλικού το οποίο πιστώθηκε από το δικαστήριο ως ικανό για την στήριξη του ευρήματος στο οποίο προέβη, συνάμα και εξήγηση για αυτή την εξέλιξη. Θεωρούμε την πρωτόδικη απόφαση δεόντως αιτιολογημένη. Συνεπώς και αυτή η έφεση δεν μπορεί να επιτύχει.

5
10

Οι εφέσεις απορρίπτονται. Ενόψει της ισότητας στο αποτέλεσμα δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.

15

Οι εφέσεις απορρίπτονται, χωρίς διαταγή για έξοδα.